

Arrest

nr. 299 782 van 10 januari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 1 maart 2022 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 4 maart 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 17 november 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 12 juni 2023.

1.3. Op 19 juli 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 25 juli 2023 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en Pashtun van origine te zijn. U bent geboren in het dorp Barg in het district Mohammed Agha van de provincie Logar. U bent soenniet. U ging tot de vijfde graad naar school, werkte in de amandel tuinen en zorgde voor de dieren van uw familie.

Uw broer S.(...) verdween twee jaar voor uw vertrek uit Afghanistan en is sindsdien vermist. Uw broer A.(...) J.(...) stierf een jaar na de verdwijning van uw broer S.(...) in een mijnexplosie toen de taliban mijnen plaatsten voor de overheid. Ongeveer drie maanden na de dood van uw broer A.(...) J.(...) en één week voor uw huwelijksdag, kwam uw verloofde B.(...) Z.(...) om het leven tijdens een gevecht tussen de taliban en de overheid toen een mortier het huis waarin zij zich bevond raakte. Op een dag ging u met de auto boodschappen doen in Waghjan. Onderweg stapten twee talibanleden in de auto. Ze hadden hun wapens bij en toonden hun gezicht. Een tijdje later kwam u bij een controlepost van de politie. U gaf de talibanleden aan bij de politie. De talibanleden werden gearresteerd. De politie waarschuwde u dat u waarschijnlijk problemen zou krijgen met de taliban als ze op een dag vrijgelaten werden en het beter was om het land te verlaten. U nam contact op met uw broer Am.(...) J.(...) en uw maternale neef R.(...) K.(...) en zij regelden een smokkelaar. U verliet Afghanistan en reisde onder meer door Iran, Turkije, Griekenland en Tsjechië om op 1 maart 2022 te arriveren in België. Op 4 maart 2022 dient u hier een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw originele taskara en een usb stick met een foto en video's van uw overleden broer A.(...) J.(...) neer. Op 28 juni 2023 maakt u een usb stick met een foto en video's van uw overleden broer A.(...) J.(...), een video van een talibanlid en een video van Whatsapp berichten omtrent de dood van uw broer A.(...) J.(...) over aan het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U stelt mentale en fysieke problemen te hebben (CGVS p. 8, 9, 12, 14). U legt hier echter geen enkel medisch bewijs van neer en bovendien stelt u geen medische problemen te hebben waar rekening mee diende gehouden te worden tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS p. 3). Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS kon evenmin worden opgemaakt dat u het moeilijk had om vragen te beantwoorden. U begreep alle vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er op dat moment bijzonder steunmaatregelen aangewezen waren. Het persoonlijk onderhoud nam in normale omstandigheden plaats.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u vervolgd en gedood te worden door de taliban omdat u talibanleden aangegeven heeft bij de politie (CGVS p. 8-9, 10, 16).

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient evenwel geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst kan geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u talibanleden aangegeven heeft bij de politie en u hierdoor problemen zou gekend hebben. U bent immers onder meer niet in staat concrete en gedetailleerde informatie te verstrekken over de talibanleden die u aangegeven zou hebben bij de politie. Wanneer u namelijk gevraagd wordt te verduidelijken wat u kan vertellen over de talibanleden, reageert u eerst ontwijkend met: "zoals wat?" (CGVS p. 10). Nadat de protection officer om verduidelijking vraagt, antwoordt u opnieuw ontwijkend door te stellen dat er veel taliban waren en vraagt u zich af welke informatie u moet geven omdat er veel informatie is (CGVS p. 10). Ondanks uw verklaring dat er veel informatie is, bent u niet in staat deze informatie te verstrekken. U vertelt kort en

oppervlakkig dat de twee talibanleden in de auto hun wapens hadden en hun gezicht toonden, ze waren aan het lachen en aan het praten en vroegen vervolgens om welke reden u uw baard scheerde en u geen wapen had. Vervolgens stopte u aan een controlepost, gaf u de talibanleden aan bij de overheid en werden zij gearresteerd (CGVS p. 10). Dat u geen idee heeft wat er gebeurd is met de talibanleden nadien is opmerkelijk te noemen. Uw verklaring hiervoor, met name dat u wegging, is geen voldoende verschoningsgrond gezien deze gebeurtenis de kern uitmaakt van uw vluchtmotieven (CGVS p. 10). Indien u daadwerkelijk uw land van herkomst ontvluchtte uit vrees voor de taliban nadat u enkele talibs aangaf bij de voormalige overheid, kan er verwacht worden dat u het nodige zou gedaan hebben zich hierover te informeren. U heeft ook geen idee wat de namen waren van de talibanleden (CGVS p. 10). Het is ook opmerkelijk dat de politie u niet ondervraagd of onderzocht heeft om te achterhalen of u de waarheid sprak en u geen connectie had met de talibanleden. Zo stelt u zelf dat ze u niet ondervraagd hebben, maar u enkel gezegd heeft tegen de politie dat ze in de auto zaten en zij vervolgens gearresteerd werden terwijl u gewoon wegging (CGVS p. 11). Vervolgens kan uw verklaring omtrent de reactie van de talibanleden niet overtuigen. U stelt namelijk dat u de talibanleden aanwees en zij vervolgens hun gezicht naar u richtten, ze niet praatten en boos keken naar u (CGVS p. 11). Zij hadden geen andere reactie en bleven gewoon zitten in de auto (CGVS p. 11). Dit is niet geloofwaardig. In de eerste plaats is het vreemd dat talibanleden samen met gewone dorpelingen de auto zouden nemen. Als reden hiervoor geeft u beknopt aan dat iedereen de auto's gebruikte als ze naar de stad gingen, ze gingen namelijk niet naar een gevecht (CGVS p. 11). Dit is geen sterke motivering. Bovendien stelt u zelf dat zij zich door de dag enkel met motoren vervoerden en hun gezicht steeds bedekten (CGVS p. 7). Het is dan ook merkwaardig dat u beweert dat de talibanleden bewapend in de auto kwamen zitten en hun gezicht toonden. Dit is volstrekt paradoxaal en wanneer u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheid, stelt u vaag dat zij hun gezicht onbedekt lieten aangezien niemand hen in het dorp kende (CGVS p. 11). Voorts zegt u dat ze enkel motoren gebruikten in het dorp als ze een patrouille deden of een missie hadden, maar wanneer ze naar de stad wilden gaan, gingen ze niet met motoren, want dan konden ze herkend worden. Aangezien ze niet herkend wilden worden, namen zij civiele voertuigen om zich te vervoeren (CGVS p. 11-12). Hieraan kan weinig geloof gehecht worden. U identificeerde hen hierdoor onmiddellijk als leden van de taliban. De talibanleden namen immers hun wapens in de auto en toonden hun gezicht. Dit kan moeilijk discreet en voorzichtig genoemd worden. De kans dat zij ontdekt zouden worden, was op deze manier immers reëel. Bovendien is het opmerkelijk dat de talibanleden geen verweer toonden toen u hen aanwees bij de politie. Ze deden geen vluchtpoging en gebruikten hun wapens niet. Op de vraag om welke reden zij hun wapens niet gebruikten, zegt u plots dat zij hun wapens in het dorp Zulghar achtergelaten hadden en zij hun wapens op dat moment niet hadden (CGVS p. 11). Hieraan kan geen geloof gehecht worden aangezien u meermaals stelde dat zij hun wapens in de auto bij zich droegen (CGVS p. 10-11). Het houdt überhaupt geen steek dat zij hun wapens eerst in de auto namen om deze vervolgens achter te laten in een dorp dat jullie voorbijkwamen. Uw verklaringen omtrent voorgaande zijn vaag, beknopt, tegenstrijdig en onaannemelijk. Dit leidt dan ook direct tot een inbreuk op de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vluchtmotieven.

Vervolgens bent u niet in staat uw persoonlijke problemen met de taliban duidelijk te concretiseren. Wanneer u gevraagd wordt of u ooit persoonlijke problemen heeft gehad met de taliban, zegt u dat u geen persoonlijke problemen had met de taliban in de zin dat ze u vroegen om met hen te vechten, maar dat u andere persoonlijke problemen had zoals onder meer de vernieling van uw huis of het niet mogen scheren van uw baard (CGVS p. 9). Aangezien u niet in staat bent duidelijk te schetsen wat uw persoonlijke problemen nu waren met de taliban, wordt de vraag opnieuw gesteld. Hierop zegt u dat uw persoonlijke problemen waren door uw broer S.(...) die vermist zou zijn en uw broer A.(...) J.(...) die gedood zou zijn door een mijnexplosie. Ook werd uw verloofde B.(...) Z.(...) gedood tijdens een gewapend conflict tussen de taliban en de overheid (CGVS p. 10, 12). Uiteindelijk vertelt u dat u vreest gedood te worden door de taliban aangezien u talibanleden aangegeven heeft bij de overheid, waaraan zoals eerder besproken geen geloof gehecht aan wordt (supra) (CGVS p. 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS is echter gebleken dat u geen persoonlijke problemen heeft gekend met de taliban. U heeft namelijk nooit contact gehad met de taliban (CGVS p. 10). De taliban heeft u evenmin aangevallen (CGVS p. 13). De taliban heeft u ook nooit bedreigd (CGVS p. 13). U vertelt dat uw verloofde B.(...) Z.(...) omgekomen is tijdens een gevecht tussen de taliban en de overheid omdat waarschijnlijk een mortier het huis waarin zij zich bevond raakte (CGVS p. 12). U weet echter niet of dit een gerichte aanval was op haar of dat dit het gevolg was van willekeurig geweld (CGVS p. 12). Uit uw verklaringen kan echter afgeleid worden dat dit, indien geloofwaardig, eerder het gevolg was van willekeurig geweld, aangezien ze zouden gezegd hebben dat zo'n dingen kunnen gebeuren tijdens een conflict (CGVS p. 13). U blijkt zelf geen enkel probleem te hebben ondervonden met de taliban omwille van de dood van uw verloofde. Wanneer u immers hiernaar gevraagd wordt, stelt u vaag en nietszeggend dat dit een persoonlijk probleem voor u was, maar geen macht over hen hebt om dan

nadien een ontwijkende verklaring te geven omtrent het verloop van uw reisweg (CGVS p. 13). Aangaande de aanslag waarbij uw verloofde om het leven zou zijn gekomen, legt u wederom geen bewijsstukken neer en betreft louter een blote bewering. Ook blijkt u geen enkel probleem te hebben ondervonden door de verdwijning van uw broer S.(...) en de dood van uw broer A.(...) J.(...). Wanneer u gevraagd wordt of u persoonlijke problemen ervaren heeft omwille van hen, antwoordt u opnieuw vaag en nietszeggend: "ja, er waren veel dingen in mijn hart te doen tegen hen, maar had geen macht over hen" (CGVS p. 15). Wanneer u dan vervolgens gevraagd wordt met wie u dan problemen had, zegt u: "ik had geen persoonlijke problemen met iemand" (CGVS p. 15). Bovendien bent u niet in het bezit van enig authentiek bewijsstuk aangaande de door u ingeroepen familieband met uw broers S.(...) en A.(...) J.(...). De door u neergelegde foto's en video's op de usb stick waarop een man in een kist afgebeeld wordt en van wie u beweert dat het uw broer A.(...) J.(...) is, veranderen hier niets aan (CGVS p. 9, 15). Uw opeenvolgende verklaringen voor de Belgische asieldiensten zijn tevens niet altijd coherent te noemen, wat verder de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen ondersteunt. In uw eerder persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) riep u twee aanvullende asielmotieven in die u niet inroept tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Zo haalde u tijdens het persoonlijk onderhoud op de DVZ aan dat u persoonlijke vijanden had met wie u een grondconflict had, terwijl u hierover geen woord rept tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS (vragenlijst DVZ/CGVS p. 3). Wanneer u hiernaar gevraagd wordt, zegt u dat u en uw familie geen problemen hebben over velden (CGVS p. 13). Dit is dan ook niet meer relevant voor uw verzoek. Overigens legt u evenmin van dit incident enig bewijsstuk neer. Voorts stelde u ook tijdens het persoonlijk onderhoud op de DVZ dat u slecht bekeken werd door de taliban aangezien andere leden van de taliban de hand gevraagd hadden van uw verloofde, maar u verkozen was (vragenlijst DVZ/CGVS p. 3). Hierover rept u echter ook geen woord tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Bovendien verklaart u uitdrukkelijk dat u geen problemen had hieromtrent (CGVS p. 13-14). Ook dit is aldus niet meer relevant voor uw verzoek. Ten slotte bent u evenmin in het bezit van enig authentiek bewijsstuk aangaande de door u ingeroepen band met uw verloofde B.(...) Z.(...).

Ten slotte haalt u aan dat u mentale problemen heeft (CGVS p. 8, 14). Zoals eerder besproken legt u hiervan geen enkel medisch bewijs van neer (supra). Bovendien bevestigt u uitdrukkelijk dat u nooit naar een psycholoog of psychiater bent geweest (CGVS p. 14). U stelt dan wel dat er afspraken waren gemaakt voor een psychiater, maar u vergat deze afspraken (CGVS p. 14). Het feit dat u geen medische bewijsstukken neerlegt van uw mentale problemen, u nooit naar een psycholoog of psychiater bent geweest en zelfs toegeeft uw afspraken bij uw psychiater vergeten te zijn, tonen aan dat uw ingeroepen mentale problemen niet aannemelijk zijn. Indien u psychologische begeleiding werkelijk noodzakelijk achtte, kan er van uit worden gegaan dat u uw afspraken niet vergeten zou zijn.

De door u neergelegde documenten zijn evenmin in staat een ander licht te werpen op voorgaande. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. De foto en video's die u neerlegt op een usb stick, waarvan een video waarop een al dan niet overleden man te zien is die uw broer moet voorstellen en een video waarop een man met een geweer te zien is die een talibanlid moet voorstellen, geven slechts een bepaald beeld weer, maar zeggen niets over de omstandigheden waarin de foto en video's werden genomen en vormen geen bewijs van uw ingeroepen problemen. Aansluitend hierop dient gewezen te worden op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten (al dan niet origineel), kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar

voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en

(internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Hoewel u aangeeft te kampen met psychische moeilijkheden, kunnen uw aangehaalde persoonlijke omstandigheden geen aanleiding geven tot toekenning van een internationale beschermingsstatus. U brengt geenszins een hoger niveau van individuele elementen aan die doen besluiten tot het bestaan van een reëel risico in uw hoofde. U legt geen medische stukken neer waaruit enige kwetsbaarheid kan blijken. Nergens blijkt dat u zich in een dermate psychische gesteldheid bevindt waardoor u in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van

artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie

(zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het

Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951

en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur”.

In een eerste onderdeel van het middel gaat verzoeker in op de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing aangaande de door hem aangehaalde problemen met de taliban, alsook benadrukt hij zijn mentale problemen. Verzoeker besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

In een volgend onderdeel benadrukt verzoeker zijn vrees om als verwesterd te kunnen worden beschouwd omwille van zijn verblijf in België, het feit dat hij in België is geïntegreerd en een westerse levensstijl heeft aangenomen. Verzoeker meent dat hij zich in een erg kwetsbare positie bevindt waarbij hij een specifiek risico op vervolging loopt omwille van gepercipieerde verwestering. Verzoeker gaat vervolgens achtereenvolgens in op daden en gronden van vervolging in deze context.

In een laatste onderdeel vraagt verzoeker om hem in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen. Hij gaat hierbij in op de veiligheidssituatie, de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan. Hij verwijst in dit verband naar diverse rapporten en rechtspraak.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt blijkens de inventaris bij zijn verzoekschrift de volgende stukken bij, waarvan hij de weblinks vermeldt:

- “1. Nansen, *Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek, Oktober 2021, beschikbaar op: <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Taliban-machtsovername.pdf>*
2. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan, 30 August 2018, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5b89001Q9.html>*
3. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan, februari 2022, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/61d851cd4.html>*
4. UNOCHA, *Situation of human rights in Afghanistan, and technical assistance achievements in the field of human rights - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, 8 februari 2022, ‘ beschikbaar op : <https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources-AHRC4990E.pdf>*
5. UNOCHA, *Afghanistan : Humanitarian Response Plan (2022), 11 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.humanitarianresponse.info/en/operations/afghanistan/document/afghanistan-humanitarian-response-plan-2022>*
6. OHCHR, *Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan, 7 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.ohchr.org/en/stalements/2022/03/interactive-dialogue-high-commissioners-report-afghanistan?LamdD-E&NewsID=28218>*
7. World Food Programme (WFP), *‘Our presence is hope’: Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan, 25 januari 2022, beschikbaar op; <https://www.wfp.org/stories-our-presence-hope-call-funds-winter-spells-hunger-afghanistan-0>*
8. World Food Programme (WFP), *Afghanistan Emergency, beschikbaar op: https://www.wfp.org/emergencies/afghanistan-eniergency?_ga=2.175369258.92035765.1647553870-1001821024.1647553870*
9. World Food Programme (WFP) & Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations, *Hunger Hotspots. FAO-WFP early warnings on acute food insecurity: February to May 2022 Outlook, 2022, beschikbaar op: <https://doi.org/10.4060/cb8376en>*
10. United Nations, *Statement by Dr Ramiz Alakbarov, Deputy Special Representative for the Secretary General, Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator, on the Continued Food Insecurity and Malnutrition Crisis Facing People in Afghanistan, 15 maart 2022, beschikbaar op: <https://afghanistan.un.org/en/174875-statement-dr-ramiz-alakbarov-deputy-special-representative-secretary-general-resident>*
11. EASO, *Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report, januari 2022, beschikbaar op: https://coi.euaa.europa.eu/adinistration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf*

12. EASO, COI Query Response Afghanistan, 2 September 2020, beschikbaar op: https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_09_QI9_EASO_COI_Query_Response_AFG_Westernisation.pdf
13. EASO Country of Origin Information Report, Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms, December 2017, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5a38ce314.html>
14. U.K. Home Office, Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban, februari 2022, beschikbaar op: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1054280/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf
15. ACLED, Regional Overview: South Asia and Afghanistan 5-11 February, 17 februari 2022, beschikbaar op: <https://aclcddata.com/2022/02/17/rcgional-overview-south-asia-and-afghanistan-5-11-february-2022/>
16. ACLED, Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 3 februari 2022, beschikbaar op: <https://acleddata.com/2022/02/Q3/rcgional-overview-south-asia-and-afghanistan-22-28-january-2022/>
17. OSAR, Afghanistan: risques au retour liés à « l'occidentalisation », 26 maart 2021, beschikbaar op: https://www.refugeecouncil.ch/rilcadinin/user_upload/Publikationen/Herkunftslanderberichte/Miltlerer_Osten_-_Zentralasien/Afghanistan/210326_AFG_Verwestlichung_f.pdf
18. Asylos, Afghanistan: Joint report on "Westernised young males returnees", augustus 2017, beschikbaar op: <https://asvlos.eu/wp-content/uploads/2017/05/AFG2017-05-Afghanistan-Situation-of-young-male-Westernised-returnees-to-Kabul-1.pdf>
19. Humanitarian Response plan - Afghanistan, Humanitarian Programme Cycle 2022, januari 2022, beschikbaar op: <https://www.humanitarianresponse.info/sites/www.humanitarianresponse.info/files/documents/files/afghanistan-humanitarian-response-plan-2022.pdf>
20. Human Rights Watch, Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis, 17 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2022/03/17/time-running-out-address-afghanistans-hunger-crisis>
21. Human Rights Watch, Afghanistan: Taliban Deprive Women of Livelihoods, Identity, 18 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2022/01/18/afghanistan-taliban-deprive-women-livelihoods-identity>
22. UN News, Avoid starvation - 'Immediate priority' for 3.5 million Afghans, 3 december 2021, beschikbaar op: <https://news.un.org/en/story/2021/12/1107132>
23. UN News, Afghanistan: UN launches largest single country aid appeal ever, 11 januari 2022, beschikbaar op: <https://news.un.org/en/story/2022/01/1109492>
24. Reuters, U.S. faces snags in bid to speed up at-risk Afghan evacuations, 4 februari 2022, beschikbaar op: <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/us-faces-snags-bid-speed-un-at-risk-afghan-evacuations-2022-02-04/>
25. Reuters, Afghans face "avalanche of hunger and destitution" - UN agency, 14 december 2021, beschikbaar op: <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/afghans-face-avalanche-hunger-destitution-un-agency-2021-12-14/>
26. Jurist, Afghanistan dispatch: Taliban ignore real problems while invading private homes in arbitrary searches, 13 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.jurist.org/news/2022/Q3/afghanistan-dispatch-taliban-ignore-real-problems-while-invading-private-homes-in-arbitrary-searches/>
27. Le Monde, Comment les talibans ont profité de la drogue en Afghanistan, 24 Oktober 2021, beschikbaar op: <https://www.youtube.com/watch?v=ZCUr1A1cV6A>
28. Le Parisien, Afghanistan : 12,3 millions de dollars retrouvés chez d'anciens responsables, 15 September 2021, beschikbaar op: <https://www.leparisien.fr/international/afghanistan-123-millions-de-dollars-retrouves-chez-danciens-responsables-15-09-2021-F65W4VZU0BHNPFVO3ZICH7BSWU.php>
29. Le Monde, « Si la sécheresse continue comme ça, je vais tout abandonner » : en Afghanistan, le désespoir des agriculteurs, 21 november 2021, beschikbaar op: https://www.lemonde.fr/international/article/2021/11/21/en-afghanistan-si-la-secheresse-continue-comme-ca-je-vais-tout-abandonner_6103016_3210.html
30. Le Monde, Afghanistan : face à la famine, un responsable des talibans demande une aide humanitaire « sans parti pris politique », 7 januari 2022, beschikbaar op: https://www.lemonde.fr/international/article/2022/01/07/afghanistan-face-a-la-famine-un-responsable-des-talibans-demande-une-aide-humanitaire_6108594_3210.html
31. La Libre, Les Afghans aussi méritent notre aide, 23 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.lalibre.be/debats/opinions/2022/03/23/les-afghans-aussi-meritent-notre-aide-M3JOY6JWYBDUJFB4ZSXWNU2VMI/>
32. NPR, Parents selling children shows desperation in Afghanistan, 31 december 2021, beschikbaar op: <https://www.npr.org/2021/12/31/1069428211/parents-selling-children-shows-desperation-in-afghanistan?t=1647953798500>

33. The Conversation, *Famine en Afghanistan : la grande hypocrisie*, 8 februari 2022, beschikbaar op: <https://theconversation.com/famine-en-afghanistan-la-grande-hypocrisie-175566>
34. Le Courrier, *Famine afghane: la grande hypocrisie*, 27 februari 2022, beschikbaar op: <https://lecourtier.ch/2022/02/27/famine-afghane-la-grande-hypocrisie/>
35. UK Home Office .Country Policy and Information Note - Afghanistan: Unaccompanied Children, April 2021 [https://www.ecoi.net/en/file/local/2050110/Afghanistan-unaccompanied+children-CPIN-v2.0%28 Archived %29.pdf](https://www.ecoi.net/en/file/local/2050110/Afghanistan-unaccompanied+children-CPIN-v2.0%28%20Archived%29.pdf)
36. Asylos, *Afghanistan: COI Repository*, 31 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.asylos.eu/Handlers/Download.ashx?IDMF=da2dbcd-d8d9-47ff-80fc->
37. Ouest France intitulé « Reportage. Dans l'Afghanistan des talibans, le retour discret de la police des mœurs » 6 avril 2022, disponible sur <https://www.ouest-france.fr/monde/afghanistan/reportage-dans-l-afghanistan-des-talibans-le-retour-discret-de-la-police-des-moeurs-48f6e696-b108-11ec-9e99-36695c34ef7c>
38. L'express intitulé « Charia, droits des femmes, police islamique... À quoi ressemble la vie sous les talibans? » 16 août 2021 disponible sur https://www.lexpress.fr/acualite/monde/proche-moyen-orient/afghanistan-charia-droits-des-femmes-police-islamique-la-vie-sous-les-talibans_2156646.html
39. EASO, "Rapport d'information sur les pays d'origine, Afghanistan : Stratégie des Talibans recrutement", july 2012, [https://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf? reldoc=y&docid=516ea02a4](https://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=516ea02a4).
40. UNHCR, *Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims*, 16 december 1998, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/3ae6b3338.html>; UNHCR, *Advisory Opinion on the Interpretation of the Refugee Definition*, 23 december 2004, §11 beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/4551c0374.html>.
41. UNHCR, *Statement by Ms. Erika Feller, Director, Department of International Protection, UNHCR, SCIFA*, 6 November 2002, beschikbaar op: <https://www.unhcr.org/admin/dipstatements/42bab1b52/statement-ms-erikafeller-directordepartment-international-protection.html>.
42. EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, beschikbaar op <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>, 3-4b
43. Danish Refugee Council, "Tilbagevenden til Afghanistan", Oktober 2017, beschikbaar op <https://flygtning.dk/media/3886281/tilbagevenden-til-afghanistan-2017.pdf> , 16 en Save the Children, "From Europe to Afghanistan: experiences of child returnees", 2018, beschikbaar op [https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/SC-From_Europe_to_Afghanistan-screen% 2016 10.pdf](https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/SC-From_Europe_to_Afghanistan-screen%2016%2010.pdf), 34.
44. Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016, [https://hubble-liveassets.s3.amazonaws.com/rsn/attachment/file/8/After_return April 2016.pdf](https://hubble-liveassets.s3.amazonaws.com/rsn/attachment/file/8/After_return%20April%202016.pdf), 28-29
45. N. MAJIDI, "Young Afghans Returning From Europe Face Isolation and Fear Back Home", 16 november 2016, <https://deeply.thenewhumanitarian.org/refugees/community/2016/11/16/young-afghans-returning-from-europeface-isolation-and-fear-back-home>, geraadpleegd op 24 november 2020
46. F. STAHLMANN, "Gutachten Afghanistan, Geschäftszeichen: 7 K 1757/16. WI.A", 28 maart 2018, https://www.ecoi.net/en/file/local/1431611/90_1527075858_gutachten-afghanistan-stahlmann-28-03-2018.pdf , 321-324.
47. UN Security Council, "Seventh report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2255 (2015) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace, stability and security of Afghanistan", 5 Oktober 2016, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/2016/842, 9.
48. InfoMigrants, beschikbaar op: <https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/un-porteparole-taliban-affinne-queles-afghans-expulses-deurope-seront-traduits-enjustice?fbclid=IwAR2iLgCQMnlaBQw23NBPRhf2gLtAKxMXUTPvN7xTo51oU2YdtKWrtLDk&ref=fb>.
49. Mixed Migration Centre, "Distant Dreams: Understanding the aspirations of Afghan returnees", januari 2019, [http://www.mixedmigration.org/wp-content/uploads/2019/02/061 Distant_Dreams.pdf](http://www.mixedmigration.org/wp-content/uploads/2019/02/061_Distant_Dreams.pdf), 42
50. Rapport de NANSEN intitulé *Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees - Asielagentschap in Afgaanse dossiers*, 23 juni 2022, disponible sur « <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2022/06/22Q616-NANSEN-Notes-UNHCR-en-EUAA-beleidsrichtlijnen-Finale-versie.pdf>
51. TF1, *Afghanistan : la crainte d'un recrutement massif d'enfants par des groupes armés*, 3 septembre 2021, <https://www.tf1info.fr/international/afghanistan-les-talibans-au-pouvoir-la-crainte-d-un-recrutement-massif-d-enfants-par-des-groupes-armes-2195372.html>
- 52 : <https://www.cfr.org/article/afghanistan-humanitarian-crisis-famine-foreign-aid-taliban>
- 53 : UK Home Office, *Country policy and information note: humanitarian situation, Afghanistan*, April 2022, <https://www.gov.uk/government/publications/afghanistan-country-policy-and-information-notes/country-policy-and-information-note-humanitarian-situation-afghanistan-february-2022-accessible>

54 : United Nations, *Afghanistan: Humanitarian crisis threatens basic human rights*, 14 décembre 2021 disponible sur <https://news.un.org/en/story/2021/12/1107902>

55 : UNICEF, *Afghanistan Humanitarian Situation Report # 1*, 1-15 January 2022 disponible sur <https://www.unicef.org/media/115176/file/Afghanistan-Humanitarian-SitRep-15-January-2022.pdf>

56 : OCHA, *HUMANITARIAN NEEDS OVERVIEW AFGHANISTAN*, Janvier 2022 disponible sur <https://fsccluster.org/sites/default/files/documents/afghanistan-humanitarian-needs-overview-2022.pdf>

57 : Vluchtelingenwerk Vlaanderen, *Humanitarian situation in Afghanistan*, mei 2022 disponible sur <https://vluchtelingenwerk.be/sites/default/files/media/documenten/Report%20-%20Humanitarian%20situation%20Afghanistan%20%28Vluchtelingenwerk%29.pdf>

58 : Pajhwok, *50 Daesh affiliates surrender in Nangarhar*, 6 februari 2022 disponible sur <https://pajhwok.com/2022/02/Q6/50-daesh-affiliates-surrender-in-nangarhar/>

59 : *The diplomat*, *Is the Taliban's Campaign Against the Islamic State Working?*, 10 februari 2022 disponible sur <https://thediplomat.com/2022/Q2/is-the-talibans-campaign-against-the-islamic-state-working/>

(...)

62. Artikel van *Le Grand Continent* betiteld « *Les Taliban ont-ils gagné la guerre par le droit ? Une conversation avec Adam Baczko* » <https://legrandcontinent.eu/fr/2021/11/11/les-taliban-ont-ils-gagne-la-guerre-par-le-droit-une-conversation-avec-adam-baczko/>

63. Artikel van *Mission de Recherche Droit et Justice* betiteld « *La guerre par le droit Les tribunaux Taliban en Afghanistan* » <http://www.gip-recherche-justice.fr/vient-de-paraitre/la-guerre-par-le-droit-les-tribunaux-taliban-en-afghanistan/>”

2.2.2. Op 15 december 2023 laat de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 10) geworden waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022;
- EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023;
- EUAA “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022;
- EASO “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022;
- EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023;
- EUAA “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022;
- EASO “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020;
- EUAA “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022;
- UNAMA “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023;
- COI Focus “*Afghanistan. Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van 14 december 2023.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;
b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoekers verklaringen aangaande de bewering dat hij talibanleden heeft aangegeven bij de politie en hierdoor problemen kent zijn vaag, beknopt, tegenstrijdig en onaannemelijk zodat geen geloof kan worden gehecht aan zijn ingeroepen vluchtmotieven;

(ii) verzoeker is vervolgens niet in staat zijn persoonlijke problemen met de taliban duidelijk te concretiseren;

(iii) hoewel verzoeker aanhaalt dat hij mentale problemen heeft, legt hij geen enkel medisch attest neer in dit verband en bevestigt hij uitdrukkelijk dat hij nooit naar een psycholoog of psychiater is geweest;

(iv) de documenten die verzoeker voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;

(v) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geconcludeerd dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van

zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in dit artikel; verzoeker laat na het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan, evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld;

(vi) inzake artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt vastgesteld dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder de toepassing van dit artikel valt; uit analyse van de beschikbare informatie blijkt geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan door een opzettelijk handelen of nalaten van actoren; verzoeker toonde evenmin aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien;

(vii) uit de beschikbare landeninformatie kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in Europa te hebben verbleven, volstaat om bij een terugkeer naar Afghanistan het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen; deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Verzoeker bracht hiertoe evenwel geen informatie aan.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan op dit punt niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet vastgesteld dat er, op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, in hoofde van verzoeker, geen bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze vaststelling. Ten onrechte tracht hij, waar hij in het verzoekschrift aanvoert dat hij jong is en vrijwel geen opleiding heeft gehad waardoor het voor hem bijzonder ingewikkeld is om alleen en spontaan over aspecten van zijn verhaal te vertellen en te verwijzen naar zijn mentale problemen waarbij hij aangeeft “geestesziek” te zijn, immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van deze individuele omstandigheden niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om in het kader van de procedure van zijn verzoek om internationale bescherming zijn asielrelaas op een samenhangende wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend, dan wel dat het persoonlijk onderhoud niet zou hebben mogen plaatsvinden.

Loutere beweringen zijnentwege buiten beschouwing gelaten – verzoeker brengt immers thans nog steeds geen enkel bewijsstuk voor in dit verband –, toont verzoeker immers niet *in concreto* aan dat zijn psychologische gesteldheid van zulke aard zou zijn (geweest) dat deze hem zou hebben verhinderd of zou verhinderen om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen. Evenmin wordt geduid wat de precieze aard en de ernst van verzoekers (psychologische) problemen, de (mogelijke) invloed op zijn dagdagelijkse functioneren en de

mate waarin en de manier waarop deze van invloed zouden kunnen zijn (geweest) op het verloop van zijn procedure van internationale bescherming. Verzoeker kan te dezen immers bezwaarlijk volstaan met zijn algemene, ongefundeerde en niet nader geconcretiseerde beweringen.

In dit verband merkt de Raad bovendien op dat verzoeker zelf van deze beweerdde problemen niet de minste melding maakte in de vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 15 april 2022. Op de vraag of er volgens hem bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken, antwoordde verzoeker immers ontkennend ("Vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" DVZ" d.d. 15 april 2022, vraag 1). Uit de stukken in het administratief dossier blijkt bovendien dat alle persoonlijke onderhouden op normale wijze hebben plaatsgevonden en kunnen geen ernstige psychologische problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Uit deze stukken kan aldus niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dit geldt des te meer nu noch verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS enig bezwaar formuleerden tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud. Meer nog, bevestigen zowel verzoeker als zijn advocaat dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud in staat was om coherente en doorleefde verklaringen af te leggen (administratief dossier, CGVS, p. 16).

In zoverre verzoeker verwijst naar zijn jonge leeftijd, wijst de Raad erop dat verzoeker ten tijde van zijn verzoek om internationale bescherming 24 jaar oud was en aldus ruimschoots de jaren des onderscheids had bereikt ten tijde van zijn persoonlijke onderhouden. Er kan dan ook niet worden ingezien hoe verzoekers leeftijd van invloed zou zijn geweest op zijn capaciteiten om doorleefde, coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen. Zo verzoeker verwijst naar zijn lage scholingsgraad, benadrukt de Raad dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen afleggen over de feiten die de essentie uitmaken van hun asielrelaas en de aanleiding vormden voor hun vertrek uit hun land van herkomst. Verzoeker toont niet aan dat zijn lage scholingsgraad zijn cognitieve vermogens zou aantasten.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen.

Gelet op het voorgaande kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers rechten in de procedure internationale bescherming werden gerespecteerd, evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen in dit kader.

Volledigheidshalve kan omtrent verzoekers voorgehouden mentale problemen nog worden opgemerkt dat hij niet aannemelijk maakt dat deze problemen in zijn hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoeker voert aan te vrezen te worden gedood door de taliban nadat hij twee talibanleden zou hebben aangegeven bij de politie en deze daarop werden gearresteerd (administratief dossier, CGVS, p. 8-9, 10 en 16).

2.3.5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.5.2.1. De commissaris-generaal overweegt op goede gronden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij talibanleden heeft aangegeven bij de politie en hierdoor problemen zou hebben gekend. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) verzoeker geen concrete en gedetailleerde informatie kan verstrekken over de talibanleden die hij zou hebben aangegeven bij de politie; (ii) verzoeker geen idee heeft wat er is gebeurd met de talibanleden nadat zij gearresteerd werden en evenmin het nodige heeft gedaan om zich hierover te informeren; (iii) het opmerkelijk is dat de politie verzoeker niet heeft ondervraagd of onderzocht om te achterhalen of hij de waarheid sprak en of hij geen connectie had met de talibanleden; (iv) de reactie van de talibanleden, waarbij zij gewoon in de auto bleven zitten, niet aannemelijk is; (v) verzoekers verklaringen over hoe de taliban zich door de dag enkel met motoren en met hun gezichten bedekt verplaatsen, paradoxaal is met zijn verklaring dat de talibanleden samen met gewone dorpelingen de auto zouden nemen en hun gezichten hierbij herkenbaar laten; (vi) verzoeker incoherente verklaringen aflegt over het feit of de talibanleden hun wapens al dan niet bij zich hadden gedurende de autorit.

Verzoeker hekelt in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal slechts summiere vragen heeft gesteld omtrent zijn problemen met de taliban, terwijl hij wel bereid is om veel informatie te geven maar niet in staat is om dit spontaan te doen. Verzoeker meent dat indien de commissaris-generaal meer informatie wenste, het aan hem was om hierom te verzoeken. De Raad wijst erop dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* toekomt om het persoonlijk onderhoud te “sturen”. Verzoeker noch zijn advocaat maakten doorheen het persoonlijk onderhoud enige opmerking met betrekking tot de vraagstelling, ook niet wanneer hen op het einde ervan uitdrukkelijk de kans werd geboden iets toe te voegen. Het is dan ook niet ernstig om in onderhavig verzoekschrift plots te beweren dat er tijdens het persoonlijk onderhoud onvoldoende onderzoek zou zijn gevoerd naar een bepaald element uit verzoekers relaas. Dit is slechts een *post factum*-bewering, die duidelijk tot stand kwam na confrontatie met de bestreden beslissing.

Waar verzoeker in voorliggend verzoekschrift nog argumenteert dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud duidelijk naar voor komt dat hij de aard van de vragen niet begreep toen hem werd gevraagd naar de talibanleden, merkt de Raad na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud vast dat, wanneer verzoeker een eerste maal wordt gevraagd om wat te vertellen over de talibanleden in de auto, hij antwoordt: “zoals wat?”. Erop gewezen dat dat net de vraag is van de *protection officer*, geeft verzoeker aan als volgt: “*Er waren veel taliban, en wat info geef ik u, er is veel informatie*”. Verduidelijkt dat gepeild wordt naar de talibs in de auto, is het duidelijk dat verzoeker wel degelijk in staat is om de vraag te begrijpen en antwoordt hij dat het twee talibs waren, die hun wapens namen, die hun gezichten toonden en die lachten en praatten tegen elkaar over de revolutie (administratief dossier, CGVS, p. 10). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan aldus geenszins worden afgeleid dat verzoeker niet in staat was om de vragen te begrijpen en hierop een coherent en doorleefd antwoord te formuleren.

Aangaande de vraag of de talibanleden al dan niet wapens bij zich droegen, merkt verzoeker op dat zijn verklaringen hieromtrent niet tegenstrijdig zijn. Hij merkt te dezen in het verzoekschrift op dat de talibs aanvankelijk hun wapens bij zich hadden, maar zich tijdens een tussenstop hebben ontdaan van hun wapens om discreter te zijn. Verzoeker verwijst in dit verband naar zijn verklaringen waaruit zou blijken dat zij de wapens in een andere auto stopten. Na lezing van verzoekers verklaringen zoals afgelegd op het CGVS dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeker wel degelijk meermaals aangeeft dat de talibs de wapens in de taxi stopten waarin ook verzoeker zat en bij zich droegen (administratief dossier, CGVS, p. 10-11). Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat verzoeker wel degelijk tegenstrijdige verklaringen aflegt waar hij later immers aangeeft dat de talibs deze wapens niet (langer) in de auto bij zich hadden (administratief dossier, CGVS, p. 11). Hoe dan ook dient erop gewezen dat het niet aannemelijk is dat de talibs eerst de wapens bij zich namen in de auto, waarbij zij bovendien door verzoeker herkend werden als talibs als dusdanig en zij zich aldus geenszins discreet opstelden, om de wapens vervolgens achter te laten in een dorp.

2.3.5.2.2. Daarnaast considereert de commissaris-generaal terecht dat verzoeker niet in staat is zijn persoonlijke problemen met de taliban aannemelijk te maken. In dit verband staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt:

“Vervolgens bent u niet in staat uw persoonlijke problemen met de taliban duidelijk te concretiseren. Wanneer u gevraagd wordt of u ooit persoonlijke problemen heeft gehad met de taliban, zegt u dat u geen persoonlijke problemen had met de taliban in de zin dat ze u vroegen om met hen te vechten, maar dat u andere persoonlijke problemen had zoals onder meer de vernieling van uw huis of het niet mogen scheren van uw baard (CGVS p. 9). Aangezien u niet in staat bent duidelijk te schetsen wat uw persoonlijke problemen nu waren met de taliban, wordt de vraag opnieuw gesteld. Hierop zegt u dat uw

persoonlijke problemen waren door uw broer S.(...) die vermist zou zijn en uw broer A.(...) J.(...) die gedood zou zijn door een mijnexplosie. Ook werd uw verloofde B.(...) Z.(...) gedood tijdens een gewapend conflict tussen de taliban en de overheid (CGVS p. 10, 12). Uiteindelijk vertelt u dat u vreest gedood te worden door de taliban aangezien u talibanleden aangegeven heeft bij de overheid, waaraan zoals eerder besproken geen geloof gehecht aan wordt (supra) (CGVS p. 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS is echter gebleken dat u geen persoonlijke problemen heeft gekend met de taliban. U heeft namelijk nooit contact gehad met de taliban (CGVS p. 10). De taliban heeft u evenmin aangevallen (CGVS p. 13). De taliban heeft u ook nooit bedreigd (CGVS p. 13). U vertelt dat uw verloofde B.(...) Z.(...) omgekomen is tijdens een gevecht tussen de taliban en de overheid omdat waarschijnlijk een mortier het huis waarin zij zich bevond raakte (CGVS p. 12). U weet echter niet of dit een gerichte aanval was op haar of dat dit het gevolg was van willekeurig geweld (CGVS p. 12). Uit uw verklaringen kan echter afgeleid worden dat dit, indien geloofwaardig, eerder het gevolg was van willekeurig geweld, aangezien ze zouden gezegd hebben dat zo'n dingen kunnen gebeuren tijdens een conflict (CGVS p. 13). U blijkt zelf geen enkel probleem te hebben ondervonden met de taliban omwille van de dood van uw verloofde. Wanneer u immers hiernaar gevraagd wordt, stelt u vaag en nietszeggend dat dit een persoonlijk probleem voor u was, maar geen macht over hen hebt om dan nadien een ontwijkende verklaring te geven omtrent het verloop van uw reisweg (CGVS p. 13). Aangaande de aanslag waarbij uw verloofde om het leven zou zijn gekomen, legt u wederom geen bewijsstukken neer en betreft louter een blote bewering. Ook blijkt u geen enkel probleem te hebben ondervonden door de verdwijning van uw broer S.(...) en de dood van uw broer A.(...) J.(...). Wanneer u gevraagd wordt of u persoonlijke problemen ervaren heeft omwille van hen, antwoordt u opnieuw vaag en nietszeggend: "ja, er waren veel dingen in mijn hart te doen tegen hen, maar had geen macht over hen" (CGVS p. 15). Wanneer u dan vervolgens gevraagd wordt met wie u dan problemen had, zegt u: "ik had geen persoonlijke problemen met iemand" (CGVS p. 15). Bovendien bent u niet in het bezit van enig authentiek bewijsstuk aangaande de door u ingeroepen familieband met uw broers S.(...) en A.(...) J.(...). De door u neergelegde foto's en video's op de usb stick waarop een man in een kist afgebeeld wordt en van wie u beweert dat het uw broer A.(...) J.(...) is, veranderen hier niets aan (CGVS p. 9, 15). Uw opeenvolgende verklaringen voor de Belgische asieldiensten zijn tevens niet altijd coherent te noemen, wat verder de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen ondersteunt. In uw eerder persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) riep u twee aanvullende asielmotieven in die u niet inroept tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Zo haalde u tijdens het persoonlijk onderhoud op de DVZ aan dat u persoonlijke vijanden had met wie u een grondconflict had, terwijl u hierover geen woord rept tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS (vragenlijst DVZ/CGVS p. 3). Wanneer u hiernaar gevraagd wordt, zegt u dat u en uw familie geen problemen hebben over velden (CGVS p. 13). Dit is dan ook niet meer relevant voor uw verzoek. Overigens legt u evenmin van dit incident enig bewijsstuk neer. Voorts stelde u ook tijdens het persoonlijk onderhoud op de DVZ dat u slecht bekeken werd door de taliban aangezien andere leden van de taliban de hand gevraagd hadden van uw verloofde, maar u verkozen was (vragenlijst DVZ/CGVS p. 3). Hierover rept u echter ook geen woord tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Bovendien verklaart u uitdrukkelijk dat u geen problemen had hieromtrent (CGVS p. 13-14). Ook dit is aldus niet meer relevant voor uw verzoek. Ten slotte bent u evenmin in het bezit van enig authentiek bewijsstuk aangaande de door u ingeroepen band met uw verloofde B.(...) Z.(...)."

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij tevens vervolging vreest wegens het profiel van zijn familie, aangezien zijn broer bij de autoriteiten heeft gewerkt. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker doorheen zijn verklaringen nergens melding heeft gemaakt van een broer die voor de Afghaanse autoriteiten zou hebben gewerkt, doch slechts verklaart dat één van zijn broers een persoon was die religieuze studies studeerde en tegen de talibanregels was (administratief dossier, CGVS, p. 14). Uit het voorgaande blijkt evenwel dat verzoeker er niet in slaagt om persoonlijke problemen omwille van de verdwijning van deze broer, dan wel het overlijden van zijn andere broer en/of verloofde aan te tonen.

In zoverre verzoeker benadrukt dat de foto's die hij heeft kunnen voorleggen van zijn broer A. J. minstens *prima facie* een bewijs kunnen vormen van de dood van zijn broer en niet zomaar terzijde kunnen worden geschoven, merkt de Raad op dat deze foto's alleen al door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen enkele garantie vormen wat betreft de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Dezelfde bemerkingen gaan op voor de video's die verzoeker voorlegt. Bovendien brengt verzoeker geen enkel (begin van) bewijs bij wat betreft zijn verwantschap met de persoon die staat afgebeeld op de foto's en video's. Deze foto's bevatten derhalve geen enkele objectieve aanwijzing dat verzoekers broer A. J. gedood zou zijn door de taliban, laat staan dat verzoeker hierdoor een persoonlijke vrees voor vervolging loopt.

Voor het overige voert verzoeker geen enkel concreet verweer tegen voormelde vaststellingen, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.5.3. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift vervolgens een vrees aan om als verwesterd beschouwd te kunnen worden gelet op zijn verblijf in België en het feit dat hij Afghanistan in 2021 heeft verlaten. Verzoeker wijst erop dat hij in België is geïntegreerd en een westerse levensstijl, gewoontes en levenswijze heeft aangenomen.

2.3.5.3.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging aldus wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt aldus gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ 12 januari 2023, C-280/21, *Migracijos departamentas*, pt. 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder het begrip ‘politieke overtuiging’ vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten, spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet een bepaalde mate van overtuiging heeft of niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land” (HvJ 21 september 2023, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, pt. 36-37 en 46, 49). Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

2.3.5.3.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de

taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven en die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “*zina*” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA “*Afghanistan*

targeting of individuals", augustus 2022, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn. Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de

zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen, die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “*Country guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79 en EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 96-100).

2.3.5.3.3. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift zowel aan dat hij Afghanistan in 2021 heeft verlaten als dat hij Afghanistan reeds ongeveer negen jaar geleden heeft verlaten. In de loop van de administratieve procedure verklaart hij echter steeds dat hij Afghanistan heeft verlaten ongeveer begin 2021 (administratief dossier, ‘verklaring DVZ’, vraag 37). Er kan dan ook worden aangenomen dat de (niet-gestaafde) stelling dat verzoeker Afghanistan ongeveer negen jaar geleden heeft verlaten een materiële vergissing betreft en dat verzoeker Afghanistan ongeveer in februari 2021 heeft verlaten.

De Raad benadrukt dat een door louter tijdsverloop mogelijk ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling. Verzoeker toont in dit verband niet *in concreto* aan dat hij zou kunnen worden beschouwd als een persoon die religieuze of sociale normen heeft overschreden of als verwesterd zou kunnen worden beschouwd en daardoor een politieke of religieuze overtuiging die ingaat tegen het gedachtengoed van de taliban zal worden toegedicht die dermate sterk is dat verzoeker hierdoor in de negatieve aandacht van de taliban zal komen. Evenmin toont verzoeker hiermee aan dat hij behoort tot een specifieke sociale groep. Hierboven werd reeds gesteld dat uit de landeninformatie niet kan blijken dat voor elke Afghaan die terugkeert louter omwille van zijn verblijf in het buitenland een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen noch dat elke Afghaan louter omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen heeft overschreden. Verzoeker kan niet volstaan met een algemeen betoog inzake de risico’s voor teruggekeerde verwesterde Afghanen onder verwijzing naar algemene landenrapporten en studies om aannemelijk te maken dat hij verwesterd is of als dusdanig zal worden gepercipieerd in geval van terugkeer. De Raad wijst er op dat het aan de verzoeker toekomt om zijn vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering te concretiseren en kan slechts vaststellen dat hij daar niet in slaagt.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker momenteel 26 jaar oud is en in België is aangekomen op 24-jarige leeftijd na een reis van ongeveer veertien maanden om hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen op 4 maart 2022. Verzoeker verblijft bijgevolg iets minder dan twee jaar in België en heeft tot ongeveer zijn 23 jaar in Afghanistan gewoond. Aldus kan worden aangenomen dat verzoeker zijn vormende jaren in Afghanistan heeft doorgebracht. Op basis van de stukken van het rechtsplegingsdossier kan bijgevolg niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Verzoeker moet dan ook redelijkerwijze in staat worden geacht op de hoogte te zijn of zich op de hoogte te stellen van de actueel heersende normen en waarden in Afghanistan en deze in acht te nemen. Dit wordt eens te meer bevestigd door de vaststelling dat verzoeker nog regelmatig in contact staat met zijn familie in Afghanistan (administratief dossier, CGVS, p. 5). Uit de loutere omstandigheid dat verzoeker inmiddels bijna twee jaar in België verblijft, kan niet worden afgeleid dat hij hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan.

Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

In zoverre verzoeker doorheen het verzoekschrift verwijst naar verschillende arresten van de Raad, dient te worden onderstreept dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht.

Bovendien verduidelijkt verzoeker niet in welke mate de feitelijke omstandigheden die tot de genoemde zaken hebben geleid gelijkaardig zijn aan de feiten die aanleiding gaven tot zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar onderzoeken van F. Stahlmann. In het onderzoek van 2019 wordt gesteld dat terugkeerders een ideaal doelwit zijn voor de taliban, maar hierbij moet erop worden gewezen dat dit rapport weliswaar de ervaringen van 55 Afghanen die vanuit Duitsland naar Afghanistan werden gedeporteerd beschrijft en inderdaad mogelijke risico's of kwetsbaarheden aantoont zoals (crimineel) geweld, *targeting* door de taliban of door eigen familieleden, rekrutering door rebellengroepen, intimidatie door de veiligheidsdiensten en toegang tot levensmiddelen. Echter laten verzoeker evenals zijn advocaat na om *in concreto* aan te tonen om welke reden of op welke wijze een terugkeer naar Afghanistan voor verzoeker onmogelijk zou zijn, of waarom dit in zijn hoofd een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zou uitmaken. Wat betreft de studie van 2021 kan worden vastgesteld dat het ook hier gaat om de ervaringen van 113 Afghanen die van Duitsland naar Afghanistan werden gedeporteerd. Daaruit blijkt dat er inderdaad mogelijke risico's zijn voor deze personen die zijn teruggekeerd, maar daarbij moet worden vastgesteld dat de risico's niet enkel uitgaan van de taliban, maar ook van de familieleden. Ook hier laat verzoeker na om *in concreto* te duiden op welke manier hij hierdoor vervolging dient te vrezen bij terugkeer. Bovendien blijkt uit deze studies niet dat alle Afghanen bij terugkeer problemen zullen kennen omwille van hun verblijf buiten Afghanistan.

Voor het overige komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit diverse landeninformatie zonder deze informatie op concrete wijze te betrekken op zijn persoonlijke, individuele situatie.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden (of als zodanig wordt gepercipieerd).

2.3.5.4. De documenten die door verzoeker werden bijgebracht vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van zijn verzoek om internationale bescherming te herstellen.

Met betrekking tot de foto's en video's aangaande de voorgehouden dood van zijn broer A. J. kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hoger is komen vast te staan in punt 2.3.6.2.2.

Nog daargelaten de landeninformatie waaruit blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt, merkt de Raad op dat verzoekers taskara hoogstens zijn identiteit en nationaliteit aantonen, dewelke *in casu* op zich niet worden betwist.

2.3.5.5. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers uitvoerig betoog aangaande het voordeel van de twijfel is aldus niet dienstig.

2.3.5.6. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban, niet aannemelijk heeft gemaakt en dat evenmin kan

worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering.

Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de preciaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet wordt erkend als een legitieme Afghaanse overheid, kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met verdere gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat *in casu* geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet en dat de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming.

Verzoekers betoog doet hierover niet anders denken.

Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift aanvoert dat het arrest “*M’Bodj*” betrekking had op de specifieke situatie waarin een onmenselijke of vernederende behandeling “*die een aan een ernstig ziekte lijdende verzoeker zou kunnen ondergaan indien hij naar zijn land van herkomst wordt teruggezonden*” het gevolg is van het ontbreken van een adequate behandeling in zijn land en dat het Hof van Justitie de toepassing van de subsidiaire bescherming voor deze specifieke situatie afhankelijk heeft gesteld van het bestaan van een opzettelijke ontneming van de zorg, maar dat de verantwoordelijkheid van de betrokken actoren echter niet al te strikt kan worden uitgelegd zonder de subsidiaire bescherming zinloos te maken. Het ontbreken van adequate gezondheidszorg in het land van herkomst betreft immers een aspect van de socio-economische situatie in een land van herkomst, waardoor de Raad meent dat de redenering in het arrest “*M’bodj*” *in casu* naar analogie kan worden toegepast. De Raad herhaalt dat ook in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 wordt gesteld dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer

onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 111).

Verzoeker kan voorts niet worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift laat gelden dat de situatie in Afghanistan thans vergelijkbaar is met de situatie in Somalië in 2011 en voorhoudt dat de elementen waarop het EHRM in het arrest “*Sufi en Elmi*” zijn vaststelling van een algemene situatie van schending van artikel 3 van het EVRM heeft gebaseerd ook thans in Afghanistan aanwezig zijn. In tegenstelling tot de situatie in Somalië ten tijde van het arrest “*Sufi en Elmi*”, is er heden in Afghanistan immers wel degelijk een *de facto* regering aanwezig, met *de facto* ministers en *de facto* functionarissen (EUAA, *Afghanistan security situation*, januari 2023, p. 45-46). Dat deze regering wordt geleid door de taliban doet daar geen afbreuk aan. Ook het gegeven dat de taliban de *sharia* hebben ingevoerd en geïmplementeerd in Afghanistan, net zoals *al-Shabaab* in Somalië, maakt niet dat de situatie vergelijkbaar is met deze in “*Sufi en Elmi*”. Overigens is Afghanistan niet het enige land dat stelt dat de *sharia* wordt ingevoerd. Het grootste verschil is dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van willekeurige oorlogsmethoden of andere geweldshandelingen, zoals dat in het arrest “*Sufi en Elmi*” wel het geval was. Ten slotte merkt de Raad op dat in het arrest “*Sufi en Elmi*” nergens wordt verwezen naar enige internationale sanctie of de gevolgen ervan. Een ander groot verschil met de situatie die in het arrest “*Sufi en Elmi*” werd besproken, is dat *al-Shabaab* internationale hulporganisaties toegang weigerde tot de Somalische gebieden onder zijn controle. Er is in de beschikbare landeninformatie evenwel geen enkele ernstige aanwijzing die erop duidt dat de taliban heden IGO's of NGO's op systematische wijze de toegang tot Afghanistan weigeren. Humanitaire bijstand is, hetzij beperkt, blijven doorlopen, ook na de machtsovername, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot een hongercatastrofe. Bovendien hebben de taliban zelf een oproep om internationale hulp gelanceerd.

Waar verzoeker stelt dat de machtsovername door de taliban een einde heeft gemaakt aan de internationale hulp die veel Afghanen in staat stelde te overleven, wijst de Raad erop dat hieruit nog niet volgt dat artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet van toepassing is. De sancties en economische acties worden immers opgelegd door buitenlandse regeringen en internationale instellingen en zijn gericht tegen het talibanregime en individuele talibanleden. De sancties en economische acties viseren op zich Afghanistan noch de Afghaanse bevolking. Dit neemt niet weg dat de Afghaanse bevolking eveneens wordt getroffen door deze sancties en economische maatregelen die via een domino-effect een ernstige impact hebben op hun leefomstandigheden en socio-economische situatie. Er is echter in hoofde van de buitenlandse regeringen en de internationale instellingen geen sprake van een opzettelijk handelen of nalaten dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan tegen verzoeker. Voorts is de Raad van oordeel dat de redenen waarom internationale sancties en economische maatregelen worden getroffen tegen de taliban een onvoldoende aanknopingspunt vormen om te kunnen stellen dat het risico om bij terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting voortvloeit uit een opzettelijk handelen of nalaten vanwege de taliban dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan dat verzoeker *in casu* persoonlijk wordt geviséerd. De Raad herinnert eraan dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of

de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.6.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoeien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. '*Explosive remnants of war*' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van '*targeted killings*'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan, januari 2023*, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de Taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan, januari 2023*, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Logar. De Raad stelt vast dat voor de provincie Logar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de actuele landeninformatie.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat er op dit ogenblik niet voldoende nauwkeurige en actuele informatie is om vast te stellen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan gestabiliseerd is. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de Taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. In zoverre verzoeker, met zijn uiteenzetting omtrent de *Fact Finding Mission*, de Raad verzoekt om de commissaris-generaal te verplichten dergelijke missie naar Afghanistan te ondernemen, dient erop te worden gewezen dat het niet aan de Raad toekomt dergelijke injunctie aan de commissaris-generaal te richten.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar niet nader gespecificeerde arresten van de Raad, brengt de Raad nogmaals in herinnering dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van deze arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er thans voldoende informatie voorligt over de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan.

2.3.6.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. In zoverre verzoeker de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.9. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET